

Потопено наследство, изгубени места и пейзажи на паметта

Лина Гергова

(Резюме)

Текстът въвежда в проблематиката на колективно изследване върху заличените и засегнати при строежа на язовири в България селища, като прави опит за терминологична дискусия. Върху примерите на културни практики за възпоменание на села, на наративните модели на земеделски общности и интимните жестове на свързване на семейната памет и публичните пространства са предложени различни оптики към феноменологията на загубата. *Потопеното* като частен случай на загубеното наследство е в опозиция с наследството на загубата, която е валоризирана в междупоколенческия дискурс. Положени са усилия за осмислянето на потопеното и заличено село не само като изгубено място, но и като безвъзвратно загубен свят. Културният пейзаж е в корелация с пейзажа на паметта – всичко това върху примера на един от най-популярните язовири и едноименното потопено село – Жребчево.

Ключови думи: наследство; изгубено място; културен пейзаж; пейзаж на паметта (memorgscape); язовири; заличени села

Лина Гергова
Институт за етнология и фолклористика
с Етнографски музей
Българска академия на науките
ул. „Акад. Георги Бончев“, бл. 6
1113 София, БЪЛГАРИЯ
lina.gergova@gmail.com